

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolit Nicolae al Ardealului
 APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
 Sibiu

Str. Șaguna 8

Abonamente:
 Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
 se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiilor
 un șir poșt 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rebatal corespunzător.

Abonamentele și inserțiile
 se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Cuvânt rostit de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului la parastasul din 7 Iunie 1942, ținut pentru O. Goga, în Alba-Iulia

Acum patru ani mâna tainică a Providenței a curmat fulgerător firul vieții aceluia care a fost „poetul pătimirii noastre”, aruncând un neam întreg în jale și durere adâncă. Și astăzi inimile ne sunt cernite de pierderea lui Octavian Goga și nu ne putem cu nici un chip împăca cu gândul că el nu se mai află viu și clocotitor de simțire și de bogăție sufletească printre noi.

În timpurile acestea de grele încercări naționale simțim cu o intensitate covârșitoare golul rămas pe urma lui în desfășurarea istorică a vieții românești.

Tara întreagă, cu codrii verzi de brad și cu câmpurile ei de mătasă, pe cari le-a cîntat cu o dragoste transfigurată, îl plânge și astăzi, căci după pierderea ființei lui vii, a urmat și pierderea temporală a pământului care-i adăpostea osemintele. Ardealul, a cărui jale și „lacrimi multe, multe” dinainte de 1918, adunate de el în versuri neperitoare, a răscolit inimile și energiile pentru lupta decisivă de desrobire, ar avea azi din nou lipsă de simțirea lui, ca să-i cînte lacrimile ce le varsă iarăși și să-i trămbeze aspirațiunile actuale de izbăvire.

Octavian Goga a fost în zbulcământul său necurmat de poet și luptător, în personalitatea sa complexă după formele în cari a luptat, dar unitară în aspirațiile, în viziunea, în darurile și durerile sale, strigătul puternic al unui neam care s'a saturat de robie și care e conștient de frumusețea și de originalitatea spiritualității sale. În geniul, în simțirea și în acțiunea lui Octavian Goga voința neamului s'a manifestat atât de imperativ și de total, încât l-a dominat cu desăvârșire. Întreaga operă și activitate a lui Octavian Goga e izbucnirea etnicului nostru, care voia să trăiască și să simtă românește și să stăpânească pământul pe care spiritul lui și-a imprimat pecetea.

Românismul a fost tezaurul de simțire pe care l-a cîntat în poezia sa răscolitoare; mării efective a românismului și-a închinat tot scrisul și toată acțiunea sa politică de după războiu. Iubirea de neam l-a absorbit integral; toate fibrele simțirii sale se mișcau exclusiv sub dogoarea acestei pasiuni. Dar neamul el l-a văzut în adâncime, nu biologic sau într-o singură dimensiune. L-a văzut în adâncimile lui structurate de cre-

dința strămoșească. L-a văzut în jurul bisericii și în relație esențială cu cerul, așa cum e de fapt acest neam. Și l-a putut vedea așa datorită faptului că și-a trăit copilăria în casă de preot și în preajma sfântă a bisericii. Viața pământească a nației e împletită în toată poezia lui cu elementul sacru bisericesc. Iar naționalismul lui ca sistem de gândire și de acțiune politică și l-a definit, mînat de înțelegerea autentică a sufletului românesc, cu atributul de creștin.

Acum când viața lui pământească nu mai este între noi, după ce a ridicat în lumina eternă și strălucitoare a poeziei noi lături ale sufletului românesc, după ce a îmbogățit inima generațiilor ce vor veni cu noi avânturi și le-a indicat noi culmi de mărire românească, din murmurul de recunoștință generală se înalță ca cel mai îndatorat glasul Ardealului, care mărturisește în fața celui care a luptat cu atîta izbândă pentru închegarea lui în trupul Țării, că nu va suporta noua robie a uneia din cele două jumătăți ale sale și va lupta pentru libertate, așa cum îi poruncește duhul lui Octavian Goga și tot exemplul vieții lui.

Ardealul se mărturisește în fața sufletului marelui său fiu ca unul și indivizibil, hotărît să înlăture stăpânirea nedreaptă care îi chinuște o parte din ființa sa și să redea bucuria libertății pământului în care se află mormântul lui. O spune aceasta în cetatea lui Mihai Viteazul, în care la 1 Decembrie 1918 s'a pronunțat irevocabil hotărîrea lui de-a trăi în unitate politică toți Românii pe pământul lor strămoșesc.

Octavian Goga, fidel misiunii sale pământești, a rămas și acum cu frații robiți. De acolo el ne cheamă să punem capăt pătimirii sale și a unei părți a neamului. Ii făgăduim solemn că îi vom asculta și împlini chemarea.

Iar Biserica Ardealului, prin ale cărei străduințe și mucenicii sufletul românesc al Ardealului a putut păstra și în vremuri vitrege legătura cu neamul întreg și nostalgia după Țara-mamă, cîntată la vremea sa de Octavian Goga, își îndreaptă cătră Tatăl ceresc rugăciunile sale, cerându-i să liniștească sufletul lui cu asigurarea că noua pătimire nu va dura și să-l încununeze cu cununa dreptății pentru slujba curată și mare ce a adus-o spre binele neamului său.

Poziția dlui Lucian Blaga față de creștinism și ortodoxie

III

O filosofie religioasă anticreștină

Caracterul anticreștin al filosofiei dlui Lucian Blaga pornește din teoria gnoseologică a Dsale, dublată de o viziune corăspunzătoare despre centrul existenței sau Marele Anonim.

În privința gnoseologică, am văzut că Dsa admite o realitate transsubiectivă, dar nu admite posibilitatea cunoașterii vreunui element pozitiv din ea. Toată cunoașterea noastră e sau *cvasicunoaștere*, adică un produs subiectiv ce ține locul cunoașterii reale, sau *cunoaștere-negativ*, care este o transcendere reală a subiectivității, dar neconstând în altceva decât într-o conștiință a realității ca mister imposibil de cunoscut. Prin *cvasicunoaștere* omul își închipue că cunoaște realitatea, acordă cunoștințelor sale o adecvație cu realitatea; prin *cunoașterea-negativ* omul își dă seama că toate ideile sale despre realitate nu cuprind nimic din ea, dar tocmai prin aceasta e mai aproape de realitate. În fond însă prin nici una din aceste cunoașteri nu cunoaște nimic pozitiv din realitate. (»Ni se va concede, fără nici o rezervă, că misterul existențial e, atât prin *cvasicunoaștere*, cât și prin *cunoașterea-negativ*, pe deplin apărât. Prin *cvasi-cunoaștere*, care trebuie privită ca un pachet de disimulări, misterul e apărât, fiindcă în cadrul ei misterul nu se arată decât subiectiv mascat. Prin *cunoașterea-negativ*, misterul e apărât, fiindcă e atins numai ca »mister«. Censura transcendentă, pg. 157).

Se pune întrebarea, în fața acestei teorii: ce rost are o cunoaștere care nu e cunoaștere? Și în al doilea rând, strădania după un progres în cunoaștere și conștiința omului că are parte de el, nu cumva devine o simplă iluzie?

Dl Lucian Blaga răspunde: Cunoașterea are rost chiar dacă nu e cunoaștere pozitivă. Ea înseamnă o anumită realizare a spiritului. (»Cvasi-cunoașterea înseamnă o transpunere a unor fenomene vitale psihice pe portativul spiritului. Avem deci aici de a face cu o *cvasi-realizare*, dar nu cu o *realizare autentică* a spiritului. Cunoașterea-negativ, prin ideea misterului existențial, e în schimb o *autentică realizare*, sau *efulgurațiune*, a »spiritului«. Dar incomplet, nu mai puțin real«. (Censura transcendentă, pg. 194—5). Pe de altă parte prin această degradare a cunoașterilor, forțată de Marele Anonim în domeniul creatural, ele devin valori pozitive în planul complex al creațiunii. Există deci valori ideale, cari în căm-

pul existenței devin factori pozitivi numai prin *degradare*. (Cens. trans. pg. 291).

Oricât am căutat în »Censura transcendentă« a dlui Lucian Blaga, în care își expune teoria metafizică a cunoașterii, n'am putut afla nici un cuvânt din care să rezulte că în cunoașterea noastră se cuprinde vreun element care să redea ceva pozitiv din cuprinsul realității obiective. În asem. cea condiții e firesc ca dl Lucian Blaga să nu vorbească de un progres al cunoașterii, decât spre o recunoaștere că nu știm nimic. Punctul central îl ajungem în cunoaștere când ne desrobim total de iluzia că știm ceva afară de faptul că există o realitate. Culminația cunoașterii echivalează cu »integrarea deplină în mister«, cu »potențarea misterului« în fața conștiinței noastre. Desigur e un progres să fii conștient de misterul realității, dar pe de altă parte în această conștiință nu trebuie să se cuprindă nici o fărâmitură din mărirea realității.

Nu găsim la dl Lucian Blaga nici precizarea unui anumit raport între realitate și producțiile noastre gnoseologice. Nu ne spune dacă există o anumită influință a realității care ar dirija în noi continua schimbare a imaginilor și ideilor ce ni le facem despre ea, căci chiar în cadrul aceluiaș stil se produce o schimbare continuă de cunoștințe. Nu ne spune dl Lucian Blaga nici în ce raport pozitiv stă fiecare matrice stilistică cu realitatea și anume dacă nu e totuși o anumită corespondență pozitivă sau negativă între un aspect al realității și tiparele unui anume stil, sau dacă nu are realitatea un rost determinativ în constituirea cutărui sau cutărui stil.

Peste tot nu putem ști dacă produsele noastre subiective exprimă în vreun fel oarecare totuși ceva pozitiv din realitate. Din accentul ce-l pune dl Lucian Blaga pe integrarea în mister prin *cunoașterea-negativ*, ca ultimă posibilitate a noastră, se pare că nu se cuprinde în ceea ce cunoaștem nimic, în nici o formă, din realitate — căci dacă s'ar cuprinde ceva, ar trebui să ne dea legile după cari se oglindește și se deformează realitatea în noi.

Concepția dlui Lucian Blaga este un fel de agnosticism, deosebit de agnosticismul clasic prin accentul apăsător ce-l pune pe mister și pe rostul »creator« al necunoașterii; sau un fel de Kantianism poetic, deosebit de Kantianismul propriu, prin faptul că acela a analizat sistematic legile după cari

subiectul cunoscător transpune realitatea în formele sale, câtă vreme dl Lucian Blaga nu se ostenește cu analiza raportului dintre matricea stilistică și realitate, sau nu recunoaște o îmbinare reală între obiectivitate și subiectivitate, sau în sfârșit nu se ocupă cu cercetarea legilor după cari obiectivitatea e modificată de subiect. E un sistem de afirmări arbitrare. Cine vrea să creadă bine, cine nu, atâta pagubă! E un katanism poetic prin faptul că recunoaște tot atâta îndreptățire mitului, poeziei și cugetării sistematice de-a «cunoaște», mai bine zis de-a nu cunoaște realitatea.

E adevărat că dl Lucian Blaga descrie diferite feluri de cunoaștere și diferite matrici stilistice, dar nu arată raportul, legăturile și legile legăturilor dintre ele și realitate. Se pare că Dsa nu recunoaște nici o legătură, deoarece nu admite nici un fel de prezență a realității în formele noastre de cunoaștere și în respectivele stiluri, sau în orice caz nu putem ști nimic despre modul acestei prezențe.

Pe temeiul acestei gnozeologii ar mai fi fost posibil un creștinism? Doctrina creștină are multe posibilități de încopiere cu cugetarea omenască și cu realitatea peste tot. Dacă dl Lucian Blaga s'ar fi oprit aci, ar fi fost posibil, cu oarecari greutăți, ca această gnozeologie să fie interpretată ca aplicându-se numai omului natural, iar creștinismul creând un alt plan de viață, să fie văzut ca un cadru în care e posibil un acces la realitate. Deși dl Lucian Blaga deriva, în «Censura transcendentă», barierele cari împiedică pe om să cunoască ceva pozitiv, dintr'un Mare Anonim gelos și temător de-a nu fi răsturnat, teologia creștină ar fi putut, cu oarecare îngăduință, să admită că un asemenea raport între om și Dumnezeu e posibil după căderea în păcat, dar când Dumnezeu se decide să mântuiască pe om, îi permite acestuia să se apropie de Sine. (În treacă fie zis e locul să ne mirăm cum a mai ajuns dl Lucian Blaga să ne vorbească atât de precis de un Mare Anonim, după ce gnozeologia îl dușese la rezultatul că același Mare Anonim nu lasă pe nimeni să cunoască nimic pozitiv. Dsa deduce frânele stilistice din Marele Anonim, ori frânele stilistice nu ne lasă să cunoaștem nimic real, deci nici pe Marele Anonim. Cum și-a mai putut întemeia deci frânele pe Marele Anonim? Temeiul acestor frâne însuși e subred. Consecvent în cugetare ar fi fost dl Lucian Blaga dacă recunoștea pur și simplu existența lor, fără să facă un pas mai departe.

Apoi: E drept că dl Lucian Blaga și-a asigurat libertatea de construcție «filosofică» prin recunoașterea că spiritul e silit să caute adevărul, însă într-o cât Dsa a ajuns, privilegiat de soartă, până la punctul ultim al cunoașterii, adică la evidența că nu știm nimic pozitiv, ci tot ce cunoaștem e construcție subiectivă, ar fi o datorie față de semenii cari ar putea crede în adevărul conținutului pozitiv al sistemului Dsale să spună lămurit undeva: tot ce-am construit eu este deasemenea gol de orice element corăspunzător cu realitatea; ceea ce știu sigur, e că nu știu nimic, decât că există o realitate misterioasă).

Dar dl Lucian Blaga a mers din nefericire prea departe când a extins nu numai asupra religiei în general, ci în mod explicit și asupra creștinismului teoria Dsale despre caracterul total subiectiv al oricărui conținut spiritual.

În ce măsură se potrivește la celelalte religii teza Dsale, vom vedea atunci când vom scruta ființa religiei în general, în comparație cu definiția ce i-o dă dl Lucian Blaga și cu ceea ce rezultă ca element religios din gnozeologia Dsale.

Față de creștinism Dsa însă s'a fixat într-o atitudine de opoziție articulată și categorică, atunci când a arătat apriori că nu admite Revelațiune divină și aceasta nu numai într'un mod general, ci referindu-se și la creștinism în special, în cartea «Religie și Spirit». Până aci dl Lucian Blaga ar fi putut să și facă toate mendrele în filosofia Dsale, fără să și fi auzit vreun cuvânt din laturea creștină. Dar odată ce Dsa este cel care a avut inițiativa de-a denega creștinismului temeiul ființei și al adevărului său și anume Revelațiunea divină, nu se mai poate plânge că nu e lăsat în pace. Când se leagă cineva de casa mea în care locuiesc cu toți ai mei, căutând să o surpe, sau să mă convingă pe mine și toți ai mei despre lipsa ei de fundament, deci indirect la o părăsire a ei, ar fi ciudat ca acela să se plângă dacă eu sunt silit să mă sesizez și să arăt aceluia răul pe care vrea să mi-l facă sau să-i demonstrez falsitatea părerii.

Ajunși la punctul acesta ar trebui arătată din două laturi opoziția dlui Lucian Blaga față de creștinism: a) evident fiind că dl Lucian Blaga neagă de fapt Revelațiunea dumnezească chiar și pentru creștinism și b) dovădind că temelia creștinismului este convingerea în Revelațiunea divină. Este încă și o a treia chestiune, care se pune în legătură cu opoziția dlui Blaga și anume: dovedirea realității Revelațiunii divine a creștinismului. Dar aceasta o vom trata în alt capitol. Deocamdată ajunge să se arate simplul fapt al opoziției dlui Lucian Blaga față de creștinism, întrucât Dsa nu recunoaște Revelațiunea divină.

Dar realitatea acestei opoziții reiese atât de clar din cele două laturi, pentru cine a răsfoit cât de puțin cartea «Religie și Spirit» și cunoaște măcar cât de elementar creștinismul, încât e aproape o pierdere de timp și o corvoadă plictisitoare să stăruim prea mult.

Dăm câteva citate din cari se constată că dl Lucian Blaga nu recunoaște o Revelație divină nici pentru creștinism, aplicându-i și acestuia gnozeologia stilistică dedusă dintr'un Mare Anonim rău și fricos. Trăind creștinismul amestecat cu celelalte religii, dl Lucian Blaga îl categorisește cu aceleași moduri ale Dsale de exprimare, afirmând devalma despre toate că stau «totdeauna sub imperiul categoriilor stilistice ale spiritului omenesc, supunându-se lor cu aceeași docilitate, ca și toate celelalte manifestări de cultură». (Religie și Spirit, pg. 188). «Orice religie, întrucât se încheagă ca plasmuire spirituală, este supusă determinantelor stilistice» (pg. 180). Dar aceste categorii stilistice nu numai modelează o cunoaștere religioasă reală, ci chiar o produc. Pe marginea lui Pascal, dl Lucian Blaga afirmă că «certitudinea mistică... nu este efectul unei ultime obiectivități, a unei transcenderi pozitive», deci e un produs dinăuntrul subiectivității (pg. 212). Teza că tiparele stilistice nu numai modelează un conținut de adevăr venit în spirit de dinco' de el, o susține dl Lucian Blaga limpede, polemizând cu Rudolf Otto care, aflând pe de o parte categoria «sacralului» ca ceva fundamental în religie, iar pe de alta neputându-i găsi originea în subiect, a dedus din ea că omul care intuește «sacralul» se află de fapt într'un raport cu o realitate obiectivă. Cu o pasiune ciudată dl Lucian Blaga se reîncarnează în fața lui Otto în lungul șir de înaltași germani, cari au susținut că religia este un produs subiectiv, dar a căror soluție și a dovedit de mult insuficiența și Otto însuși a cunoscut toate motivele acestei insuficiențe. «Gânditorul (Otto), spune dl Lucian Blaga, vrea să asigure și religiei o «obiectivitate», sau o legitimitate în-

discutabilă» (pg. 196). După o anumită «demonstrație», dl Blaga opune voinței lui Otto de-a întemeia religia în obiectivitate: «Iată pentru ce orice întreprindere de-a legitima religia în sens obiectiv e primejdioasă. Noroc că religia n'are nevoie de această presupusă obiectivitate, pentru a-și justifica existența. Religia are aceleași titluri de legitimitate ca orice altă manifestare de cultură a genului uman, dar și un titlu mai mult decât acestea» (pg. 203).

În aceste rânduri, sub aparența că s'ar acorda ceva pozitiv religiei, i se ia orice temelie. Titlul culturii care este după dl Lucian Blaga? Acela de-a fi un simplu joc «creator» de artificii al spiritului uman, în tendința «după adevăr». (Ceva asemănător jocului inconsistent de stele care ia «ființă» fugară sub pleoapele închise). Cultura poate exista fără convingerea despre o obiectivitate. Religia însă nu. Ea nu se poate legitima ca joc gratuit al spiritului, cum se legitimează cultura. Când numai la aceasta și-ar reduce legitimitatea, religia pur și simplu n'ar mai exista ca religie; ar exista numai cultura. Religia și cultura nu pot deci exista cu aceeași legitimitate subiectivă. Aceasta e o dovadă că religia e cu totul altceva decât cultura. Dl Lucian Blaga identificându-le în esență arată, între altele, că nu acordă religiei nici un drept la obiectivitate, cum nu acordă culturii. (Dar despre aceasta vom trata când vom lua problema religiei în specială desbatere). Chiar particula de auto- (totalizare și depășire), pe care o folosește pentru definiția religia, arată că Dsa o concepe ca produs al omului.

Dacă mai trebuia o precizare a atitudinii Dsale chiar față de Revelație, ne-o dă în nota dela pg. 190: «Cât privește revelația divină, la care se referă atâtea dintre religiile trecute și prezente, în definitiv aceasta rămâne o problemă de natură metafizică (deci nu de altă natură, observăm noi), iar sub unghiu metafizic atitudinea noastră orice cetitor o poate deduce din concepția pe care am dezvoltat-o altădată, cu privire la censura transcendentă și la frânele transcendente. De vreme ce după concepția noastră toată grija Marelui Anonim este tocmai aceea de-a împiedeca ființa umană (prin censura transcendentă și prin frânele transcendente) de a și tălmăci în termeni adecuați și pozitivi misterele existenței, nu prea vedem ce rol ar mai putea avea o revelație a cărei inițiativă ar trebui să o ia același Mare Anonim. Nu ne prea putem închipui că Marele Anonim ia cu o mână, ca să dea cu cealaltă».

În sfârșit, consecvent cu întreaga concepție a Dsale, dl Lucian Blaga declară pe Iisus Hristos, — care este în învățătura creștină desăvârșirea Revelației lui Dumnezeu, adică însuși Fiul unuia născut al Tatălui, cel de-o ființă cu El, coborât între oameni, după ce a luat și ființă omenească, — simplu om, divinizat de arderea unui grup în care se formase cu timpul mitul mesianic, ca o producție subiectiv omenească, după asemănarea tuturor produselor intelectuale și mitice omenești, așadar neredând nimic din conținutul pozitiv al realității divine și fără intervenția afirmativă a acesteia.

Precum zeul Marduk al Babilonienilor e produsul mitic al unei așteptări mesianice, tot așa și «divinitatea» lui Iisus e un asemenea adaus mitic, peste simpla omenitate a Lui. Mitul s'a născut omenește. Profeții, prin cari ia ființă acest mit, numai «se cred un fel de organe ale Dumnezeului» (pg. 141), dar nu sunt. Totul se întâmplă natural ca în Babilon, numai că acolo mitul are un caracter astral, dar la Evrei apare mai umanizat. Aici zeul nu trebuia să fie un astru, ci un

Cucernică solemnitate la Alba-Iulia

În catedrala încoronării din Alba-Iulia s'a făcut Duminecă parastasul pentru pomenirea celui care a fost Octavian Goga, dela a cărui săvârșire din viață au trecut patru ani.

Serviciul religios a fost celebrat de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului în fruntea unui sobor de preoți și în asistența numeroaselor personalități ale vieții noastre publice.

Terminându-se slujba religioasă, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a arătat, în scurte cuvinte, activitatea și însemnătatea lucrării marelui dispărut, pusă în slujba neamului românesc. Publicăm această cuvântare în altă parte a ziarului nostru.

A cuvântat apoi dl prof. I. Petrovici, ministrul culturii naționale și al cultelor, spunând:

«Evocăm astăzi imaginea unui om, a marelui Octavian Goga, care a rămas simbol de năzuință și de înfăptuiri de ordin național.

«O maximă veche spune: poetul căutând frumosul, descopere cu mult mai multe adevăruri decât acei cari urmăresc adevărul însuși.

«Această maximă este foarte potrivită pentru Octavian Goga, căci lumina adevărilor noastre naționale, a fost un fulger deprins de pe fruntea sa.

«O. Goga a fost nu numai cântărețul pătimirilor noastre naționale, ci și îndrumătorul său în momentele cruciale ale acestui neam, fiind astfel unul din factorii creatori ai României Mari.

«Îmi amintesc, a spus dl ministru Petrovici, că în momentul cobilirii scrierului în cripta dela Ciucea, am avut viziunea că mormântul lui Goga va fi o fortăreață a drepturilor neamului.

«Din nenorocire, viziunea mea nu s'a îndeplinit, dar mormântul acesta rămâne totuși o fortăreață la care nimeni nu ne va putea face să renunțăm vreodată».

La ora 5 d. a., oaspeții au părăsit cetatea încoronării.

om. «Mitul mesianic a luat în adevăr în posesie o ființă omenească și s'a realizat prin ea» (p. 144), adică cei ce mângăiau această așteptare, s'au liniștit în convingerea că în Iisus așteptarea li s'a împlinit.

E adevărat că dl Lucian Blaga acordă lui Iisus o putere «supra-umană» (pg. 144), altfel nu ar fi putut nici chiar Dsa explica de ce n'au considerat contemporanii pe oricare alt semen drept Dumnezeu. Dar putere «supraumană» înseamnă, în contextul în care e încadrat și în consonanță de idei cu toată cartea «Religie și Spirit» și cu întreaga filosofie a dlui Lucian Blaga, o simplă potențare în limitele umanului, dar nu ceva deosebit radical de el; ceva asemănător «supraomului» nitzscheien, sau «supraconștiinței» misticilor, de cari Dsa spune categoric că nu e ceva deasupra ființei omenești. («Se poate admite doar că în adevăr misticii realizează o stare de iper, sau supraconștiință, de o intensitate ce alungă în umbră toate stările de conștiință obișnuite. Dar nu putem admite că aceasta este efectul unei ultime obiectivități, a unei transcenderi pozitive, a unui contact sau a unei confluente cu Absolutul», pg. 212).

Creștinismul însă este clădit pe temelia Revelațiunii și în speță pe Revelațiunea desăvârșită a lui Dumnezeu întrupat ca om. Cu această convingere, cu acest adevăr stă și cade creștinismul.

Într'un alt articol vom căuta să respingem încercarea dlui Blaga de-a submina temelia revelațională a creștinismului, de-a se ridica împotriva lui Iisus Hristos Dumnezeu. Căci dacă Iisus Hristos nu e Dumnezeu, El n'a înviat și nu ne-a mântuit; prin urmare toată credința creștinilor e o jalnică iluzie.

D. STĂNILOAE

Preotul și Sfânta Scriptură

Iubite frate,

Scrisoarea trimisă am primit-o cu bucuria rară și deosebită, pe care o are orice dascăl când vede înmugurind floarea recunoștinței în sufletul ucenicilor săi...

Să știi însă că totuși cea mai neprețuită răsplătă și în același timp cea mai mare bucurie a tuturor ostenelelor noastre este să putem vedea rodul sănătos al sămănăturilor, făcute cu trudă și stăruință de fiecare clipă...

În duhovniceștile tale biruinți, odrăslite sub harul binecuvântat al Cerului, văd înflorind pentru binele fiilor tăi sufletești și pentru slava neamului nostru întreg, toate îndelungatele tale strădăni întru frângerea obstacolelor vieții, dar în același timp se întrupează a avea în aceste frumoase biruinți și toate nădejile dascălilor tăi, legate de tine.

Îmi trimiți ultima scrisoare — după cum mărturisești — din mijlocul celor mai cumplite lupte și îmi ceri să-ți descopăr arma cea mai perfectă, să te îndrum la cartea cea mai bună, cea mai nouă, cea mai plină de înțelepciune, cea mai dătătoare de putere pentru trup și suflet.

Ascultă o mărturisire:

«Eu am citit zilnic Testamentul Nou și-l voi citi mereu atâta timp cât ochii mei vor putea să vadă. Îl voi citi pretutindeni unde va fi lumină. Îl voi citi, fie la lumina strălucitoare a soarelui, fie la raza de lumină caldă a căminului. Îl voi citi în zilele senine și în nopți întunecoase, în clipe de fericire și de nenorocire, în timp de boală și de sănătate, în momente de încredere sau de des-nădejde, în vremuri când sufletul este avântat, ca și în cele mai cumplite depresii ale sale. Și ori de câte ori citesc această carte, găsesc totdeauna ceva nou, descopăr lucruri neașteptate, adevăruri ale căror adâncimi mintea mea n'a putut să le pătrundă integral nici când. Bogăția conținutului acestei cărți n'a putut fi epuizată niciodată de deseale mele citiri.

Aurul foilor este uzat. Filele sunt îngălbenite și legătura de piele este ruptă. Unele foi s'au desprins din legătura lor și cartea trebuie legată din nou. Dar eu nu mă pot hotărî să o duc la legător. Eu mă inspăimânt la gândul despărțirii, fie și numai pentru câteva zile, de această carte...

Și când mă întreb, ce trebuie să mi se pună în sicriu, răspund: Biblia. Ce voi avea în mâini când voi învia din morți? Biblia. Care este cel mai mare bun pe care îl las oamenilor pe pământ? Tot Biblia»...

Cuvintele acestea nu alcătuiesc mărturisirea unui ieremit, nu găsim în ele nici măcar spovedania unui călugăr și nici chiar gândurile unui preot... Nu. Cuvintele acestea au eșit din inima unui laic, ele poartă semnătura unui mirean ortodox, care a intuit «legea» și a gustat toată dulceața dreptei noastre credințe. Autorul lor este S. Mereșcovski, marele scriitor rus. Prin prezentarea acestei mărturisiri, dau răspuns complet tuturor întrebărilor tale.

Iată, prin urmare, că și acum când ești departe, ca și atunci când erai aproape de mine, îți recomand în primul rând, spre citire Cartea cărților, Biblia. Ea este cea mai desăvârșită armă în contra tuturor dușmanilor, este o carte veche dar totdeauna nouă, este depozitul înțelepciunii lui Dumnezeu descoperit neamului omenesc, este cartea cea mai bună, cea mai dătătoare de putere pentru toate neamurile, pentru toate clasele sociale, pentru toate generațiile și pentru toate veacurile. Ea este

cartea care posedă cheia tuturor biruințelor din lumea aceasta și din lumea viitoare, este cartea adevăratei vieți, cartea care nu a amăgit și nu amăgește pe nimeni, cartea care a dat fericirea sigură a mântuirii milioanele de credincioși.

Te întreb deci, iubite frate: Este pentru tine preot al lui Hristos Sfânta Scriptură cartea cea mai iubită? Ai tu setea lăuntrică nepotolită de a citi zilnic părți din Biblie? Simte sufletul tău necesitatea de a se adăpa zilnic din izvorul acestei ape vii? A devenit Biblia cartea nedespărțită a vieții tale?

Să știi că te găsești pe drumul cel bun al preoției tale numai dacă vei putea răspunde afirmativ acestor întrebări.

În caz contrar, eu te îndemn să rogi pe Părintele nostru cel ceresc ca El să-și verse darul său cu prisosință peste tine, să-ți ierte neștiința și nesocotința de până acum, să facă să simți că Sfânta Scriptură este cartea vieții tale, cartea pe care o citești cu cea mai caldă dragoste, cu cea mai mare regularitate, cartea din care te hrănești continuu cu toată imbelșugarea.

Al tău iubitor frate:
Pr. TEOFIL

Conferințe preoțești. — Preoțimea din protopopiatul Băița, în ziua de 26 Mai 1942, s'a întrunit la centrul protopopiatului, pentru a desbăte chestiunea căsnicilor nelegiuite și aflarea căilor de urmat, pentru îndreptarea acestei situații.

La ora 9 a. m., s'a oficiat Te Deum, la care a participat întreagă preoțimea tractuală. Ședința s'a deschis în cancelaria oficiului protopopesco, de către P. C. S., părintele protopop D. Secărea, printr-o cuvântare în care a arătat: Trăsăturile condamnabile sub care apare această formă de conviețuire, din punct de vedere social și religios-moral; lipsa de conștiință creștină a acelor care se complac în indiferență față de legile bisericii! și umbririle ce răsfâng concubinajul asupra activității noastre pastorale ș. a.

După aceste P. C. S. a dat diferite norme de natură administrativă cu aplicare la chestiunea de față. — Constatat folosul ce rezultă din asemenea consfătuiri, s'a procedat la o examinare a felului în care s'a activat în anul acesta în cadrul cercurilor religioase.

Pr. L. Tebieș.

INFORMAȚIUNI

În cinstea filandezilor. S'a reprezentat la Sibiu, Duminecă înainte de amiază, filmul „Finlanda în război și episoadele de pe frontul finlandez”, în prezența unui public extrem de numeros, care a salutat cu mare însuflețire sosirea dlui ministru finlandez de la București, *Eduard Palin*. După conferința rostită de dl ministru finlandez despre lupta comună a României și Finlandei împotriva bolșevismului, a urmat rulara filmelor, urmărite cu viu interes și îndelung aplaudate de privitori.

Comemorarea Memorandului în Sibiu se va desfășura Duminecă, în 14 Iunie 1942, conform programului atașat.

Act de mulțămire. Subsemnatul, în numele parohiei ort. române din Șmig, prot. Tr. Mare, aduc cele mai adânc simțite mulțumiri următorilor donatori cari au contribuit la înfrumusețarea sf. noastre biserici: Ziarul „Universul”, prin dl Stelian Popescu București, 5000 Lei, dnii: Man Iustin din Șmig, 700 Lei, Dr. Ilarie Holom și Si-

mion Mohan din Dumbrăveni, câte 500 Lei, dl Dr. Vasile Albu din Dumbrăveni 300 Lei. Dumnezeu să le răsplătească jerfa.

Pr. I. Stângaciu

Încheiere de an școlar s'a făcut în toate școlile noastre din Sibiu. În 2 Iunie c. s'a ținut serbarea de încheiere a anului școlar la școala normală de fete „A. Șaguna” din Sibiu, în prezența I. P. C. Sale arhimandritului vicar Teodor și a corpului profesoral în frunte cu dna directoare a școlii. După cuvântul rostit de dna directoare, s'a desfășurat programul serbării: coruri, citiri și recitări de elevele școlii, exerciții ritmice ș. a. În cuvinte înălțătoare a fost expusă, din partea dnei profesoare Ionescu, opera Conducătorului de stat a Marelui Antonescu. Părintele vicar Teodor la sfârșit a adus mulțămiri corpului profesoral pentru frumosul rezultat obținut de școala normală, îndemnând elevele să urmeze pe calea începută, ear absolventele să pună în practică materialul cunoștințelor adunate în cursul anilor de școală spre binele lor și al neamului.

Act de mulțămire. Oficiul parohial ortodox român din Săcărâmb, protopopiatul Deva, aduce călduroase mulțămiri dlui Valeriu Ambruș, inginer-director la societatea „Mică” din Brad, dlui Olimpiu Ambruș, inspector general la aceeași societate, precum și dlui Emanoil Ambruș inginer, și întregii familii Ambruș, pentru ajutorul în sumă de 50.000 Lei, dat parohiei noastre în vederea reparării stintei bisericii. Deasemenea mulțămeste dlui Aron Vulcan, industriaș din Tg.-Jiu, pentru ajutorul de 500 Lei, dat în acelaș scop.

Pr. Al. Mihai

Biserică ortodoxă autonomă în Croația. Conducătorul statului croat a semnat legea prin care se întemeiază noua biserică ortodoxă în Croația ca biserică autocefală națională. Primul ei mitropolit a fost numit arhiepiscopul Gernoyev, cu reședința la Zagreb.

(41) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Văleni, (protopopiatul Cohalm, jud. Făgăraș), se deschide concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele acestui post sunt:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependințe gospodărești.
3. Uzufructul a 5 jug. pământ arabil și fânaș, precum și folosința cimitirului în suprafață de 1 jug.
4. O soartă de lemne, aduse în curtea parohială.
5. O ferdelă (20 l.) grâu dela circa 70 familii.
6. Stola obișnuită în protopopiat.

Cereriile de concurs, însoțite de cuvenitele acte și de încuviințarea de candidare, se vor înainta în termen oficiului protopopesco, — concurenții urmând să se prezinte în parohie — cu avizul protopopiatului, pentru a lua contact și-a face cunoștință cu credincioșii.

Rupea, la 6 Mai 1942.

Alex. Brotea
protopop

Nr. 5789—1942.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că Cuc, preot pensionar Teodor Murgău fost paroh al parohiei Ruda, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a ridicat dela Casa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar de Lei 20.000.— după soția sa Otilia, decedată la 9 Aprilie 1942.

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 28 Mai 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 395—1942 Prot.

(47) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Râșor, protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele acestui post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială: 2³/₄ jugăre pământ arabil, două cimitire, și dreptul la lemne de foc din compozesorat, conform exploatații admise de organele silvice.
3. Câte două mierțe de cucuruz nesfărâmat dela 2³/₄ ale familiilor din parohie.
4. O zi de lucru la an dela 2³/₄ ale familiilor din parohie.
5. Locuință în casa parohială.
6. Stola obișnuită în parohiile din protopopiat.

Cereriile de concurs, cu toate documentele prevăzute de lege și cu încuviințarea I. P. S. S. Arhiepiscopului, se vor înainta în termen Oficiului protopopesco ort. rom. Jiu, — Petroșani, — iar candidații se vor prezenta, cu prealabila aprobare a subsemnatului, într-o Duminecă sau serbătoare, la biserică, pentru a sluji, cânta și predica, făcând cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesco ort. rom. Jiu—Petroșani în înțelegere cu consiliul parohial, Petroșani, 3 Iunie 1942.

Ioan Duma
protopop

Ad. Nr. 115/1942

(42) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Măceu, din protopopiatul Hațeg, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat, după pregătirea candidatului.
2. Chiria, până la clădirea caselor parohiale, cade în sarcina parohiei.
3. Sesiune parohială 2 jug. fânaș și 1 jug. cimitir.
4. Câte 2 măsuri (à 30 litri) porumb nesfărâmat de fiecare casă, minus 40 case pentru cantor și crâznic.
5. Câte una zi de lucru (clacă) de fiecare casă, minus cele 40 case rezervate personalului ajutor.
6. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Cereriile de concurs, însoțite de autorizațiunea de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, și celelalte acte prevăzute în Regulament, se vor înainta oficiului protopopesco în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta în parohie — cu încuviințarea oficiului protopopesco — într-o Duminecă sau sărbătoare, pentru ca să fie cunoscuți de credincioși.

Hațeg, la 7 Mai 1942.

Oficiul protopopesco în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ieronim Ciocan
protopop

Nr. 7054—1942.

1—1

Concurs

La liceul „A. Șaguna” din Brașov, sunt vacante următoarele posturi, pentru întregirea cărora se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție în „Telegraful Român”:

1. Un post de ajutor de secretar.
2. Trei posturi de supraveghetori de ordine.

Fiecare din aceste posturi e retribuit cu 6000 Lei lunar. Candidații trebuie să întrunească condițiile publicate în Monitorul Oficial Nr. 59 din 10 Martie 1942 și să fie de confesiune ortodoxă.

Cereriile însoțite de acte vor fi înaintate direct Direcțiunii liceului „A. Șaguna” din Brașov, care va face propuneri pentru numiri.

Sibiu, 11 Iunie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 363/1942

(37) 3-3

Nr. 740-1942.

(49) 1-1

Nr. 7053-1942.

1-1

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Poenița Tomii, cu filiile Ferigi și Merisorul de Munte, din protopopiatul Dobra, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela data publicării în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Până la edificarea casei parohiale, parohia cu filiile vor plăti chirie pentru locuință corespunzătoare preotului.

3. Folosirea sesiunii parohiale de 13 jugăre teren arabil, fână și pășune.

4. Bir, câte 24 litri cereale (grâu, porumb, secară, orz, ear dela cei mai săraci 30 litri ovăș sau cartofi) dela cca 70 familii din filiile Feri și Merisorul de munte.
5. Stola uzitată în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a I. P. S. Mitropolitul, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sâmbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 30 Aprilie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Poenița Tomii.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Nr. 6585-1942.

1-1

AVIZ

În zilele de 30 Iunie și 1 Iulie a. c., se ține examen de capacitate preotească la centrul eparhial Sibiu.

Candidații la acest examen vor înainta până la 29 Iunie a. c., Consiliului Arhiepiscopesc cereri însoțite de următoarele acte:

1. Extras de botez;
2. Extras de naștere;
3. Certificat de cetățenie;
4. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a unui seminar;
5. Absolutorul teologic dela Academie sau diplomă de licență.

Licențiatii în teologie vor anexa dovada că în timpul studiilor au locuit în Internat teologic.

Licențiatii în teologie din Arhiepiscopie vor înainta dovadă că au primit încuviințare de a studia la vreo facultate sau Academie din țară.

Sibiu, la 9 Iunie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 137-1942.

1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor din clasa III, Godinești cu filia Petrești și parohia Băgara, din protopopiatul Iliia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela data apariției în Telegraful Român.

Venitele împreună cu aceste posturi:

1. Salar dela stat;
2. Adău, câte 20 litri porumb sau grâu dela fiecare casă, în Godinești circa 150.—, în Băgara circa 100 case;
3. Stola uzitată în protopopiat;
4. Fânul din Cimitire;
5. În Godinești și Băgara, până la construirea unei case parohiale, parohiile se vor îngriji de locuință (una cameră, bucătărie și cămară).

Concurenții vor înainta actele în termen oficiului protopopesc din Iliia, împreună cu încuviințarea de candidare, și cu avizul nostru se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

În înțelegere cu Consiliile parohiale respective.

Iliia, la 18 Mai 1942.

Oficiul protopopesc.

Iuliu Josan
protopop

Redactor responsabil: Prof. Dr. D. Stăniloae

Publicațiune de licitație

Pentru construirea din roșu a bisericii a treia din Zărnești publicăm licitație, cu oferte închise și sigilate, pe ziua de 25 Iunie a. c. ora 15-în edificiul școlar parohial.

Planul, devizul și caietul de sarcini se pot vedea la Serviciul tehnic județean — și la oficiul parohial Zărnești — aci aflându-se și condițiile de licitație.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și sigilate și vadiul de 5% dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat, și nu vor putea pretinde spese de deplasare.

Se admit la licitație antreprenorii autorizați pentru astfel de lucrări.

Parohia dă: 150.000 cărămizi presate, varul, cimentul, lemnul pentru dulgherie și o anumită cantitate de piatră și pietriș pentru temelie.

Contractul, ce se va încheia imediat după licitație, și toate actele de licitație, sunt valabile pentru antreprenorul cărui a sa adju-decat lucrarea din momentul semnării contractului, iară pentru parohie după aprobarea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc.

Lucrările de construcție se vor face sub controlul Dlui Arhitect județean Gavril-scu.

Zărnești 10 VI. 1942

Protopop Vasile Stoicanea
președintele consiliului parohial

Nr. 7049-1942.

1-1

AVIZ

Aducem la cunoștință celor interesați, că On. Minister al Cultelor a prevăzut în bugetul anului curent salarizarea alor 20 cântăreți bisericești, absolvenți ai școlii noastre din Sibiu.

Cântăreții bisericești, care au fost aleși în parohiile Arhiepiscopiei noastre și doresc să fie plătiți din bugetul statului, vor înainta Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, până la data de 25 Iunie a. c., cerere timbrată, însoțită de următoarele acte:

1. Extras din registrul de naștere;
2. Extras din registrul de botez;
3. Certificat de naționalitate;
4. Copie de pe livretul militar, legalizată la oficiul parohial;
5. Diploma de absolvire a Școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan” din Sibiu;

6. Dovadă dela oficiul parohial că servește regulat în parohie.

Cântăreții bisericești care au copii, vor înainta, pe lângă actele amintite, și extrase de naștere pentru fiecare copil.

Sibiu, 11 Iunie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 6136-1942.

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că văduva Cuc. preot Ioan Hanzu dela parohia Căcova decedat la 14 Aprilie 1942, în baza §-lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc a ridicat dela Cassa Arhiepiscopiceană din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar de Lei 40.000.—

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 28 Mai 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5706-1942.

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii Cuc. preot Silviu Josan dela parohia Araci, decedat la 13 Aprilie 1942, în baza §-lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au ridicat dela Casa Arhiepiscopiceană din Sibiu, în numerar, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.—

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 28 Mai 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

AVIZ

La școlile confesionale, din Arhiepiscopie ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, sunt vacante următoarele catedre:

a) La liceul „A. Șaguna” din Brașov:
1. Catedra de limba română;
2. Catedra Nr. 6 de limba latină și elină;
3. Catedra Nr. 16 matem.-fizico-chimie;
4. Catedra de limba italiană;
5. Catedra de medic al liceului.

Pentru suplinire sunt libere în cursul anului școlar 1942-1943, următoarele catedre:

1. Catedra de limba franceză;
2. Catedra de limba română;
3. Catedra de limba latină;
4. Catedra de matematică.
5. Ore libere de științe nat. și geografie.—

b) La liceul „Avram Iancu” din Brad:
1. Catedra Nr. 2 de limba română;
2. Catedra Nr. 3 de limba română;
3. Catedra Nr. 6 de limba franceză;
4. Catedra Nr. 7 de limba germană;
5. Catedra Nr. 8 de limba italiană;
6. Catedra Nr. 10 geografie;
7. Catedra Nr. 12 matematică;
8. Catedra Nr. 13 mat.-fizică;
9. Catedra Nr. 16 desen-caligr.;
10. Catedra Nr. 17 muzică;

c) La Școala normală de băieți „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Catedra de științe naturale;
2. Catedra de științe agricole;
3. Catedra de muzică;
4. Catedra de limba germană.

Pentru suplinire sunt libere în cursul anului 1942-1943, următoarele catedre:

1. Catedra de religie;
2. Catedra de limba franceză.

d) La școala normală de fete „A. Șaguna” din Sibiu:

1. Catedra de istorie;
2. Catedra I de științe pedagogice;
3. Catedra II „ ”;
4. Catedra de matematică;
5. Ore de științe agricole 5;

e) La școlile confesionale greco-catolice din Blaj:

1. Catedra I de religie ortodoxă;
2. „ ” II „ ”

Cei cari doresc să ocupe aceste catedre, vor înainta până la sfârșitul lunii Iunie a. c., Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, cerere, însoțită de actele necesare pentru numiri. Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă.

Sunt preferați candidații, cari pe lângă studiile de specialitate, au și studii teologice.

Sibiu, 11 Iunie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10-1942

(43) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Codreni (Jacul), din protopopiatul Sighișoara, public prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela data apariției acestor rânduri în „Telegraful Român”.

Venitele acestei parohii sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială nouă cu toate dependențele necesare în stare foarte bună.
3. Grădină de zarzavat și grădină cu pomi.

4. Zece jugăre sesiune veche, alte zece jugăre sesiune nouă.

5. Una ferdelă porumb sfărmit dela fiecare familie; văduvil dau jumătate.

6. Doi stânjeni lemne de foc făcute și aduse de parohieni.

7. Venitele stolare stabilite pentru întreg protopopiatul.

8. Una jumătate zi de lucru cu carul sau o zi întreagă cu brațele.

Concurenții își vor trimite petițiile în termenul dat însoțite de documentele prescrise în regulamentul pentru parohii și de încuviințarea de candidare exoperată dela

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit subsemnatului Oficiu și cu prealabila aprobare a noastră se vor prezenta în parohie Dumineca sau sâmbătoare spre a sluji în biserică, a cuvânta și fi cunoscuți de credincioși.

Sighișoara, 14 Februarie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sighișoarei în înțelegere cu consiliul parohial din Codreni

Emilian Stoica
protopop

Nr. 289-1942 Prot.

(45) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a Ocna-Sibiu, parohia a doua de sus, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreună cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială de 21 jugăre fână și arător, din care 9 jugăre sunt din Reforma agrară.

3. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Sibiu, în termenul indicat, totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie, cu prealabila învoire a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sâmbătoare, spre a cânta la strună și a predica, eventual a servi la sfântul altar și a face cunoștință cu credincioșii.

Sibiu, la 5 Mai 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sibului în înțelegere cu consiliul parohial.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 5696-1942.

Comunicare

Se aduce la cunoștință că Cuc. preot Nicolae Ilea dela parohia Topârcea, în baza § lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, a ridicat dela Cassa Arhiepiscopiceană din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar de Lei 20.000 după soția sa Ana, decedată la 27 Aprilie 1942.

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 28 Mai 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 34-1942 Odorheiu

(44) 3-3

Concurs

Se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile pentru întregirea parohiei de clasa III-a Săcel, din protopopiatul Odorheiu, atașată provizor la protopopiatul Sighișoara.

Venitele acestei parohii sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială veche 5 jugăre, nouă 20 jugăre; arător și fână cl. II-a.
3. Folosința cimitirului vechi.
4. Până la clădirea casei parohiale, parohia se va îngriji de locuință potrivită pe seama preotului.

5. Lemne de foc una soarte din pădurea compozorului.

6. Câte o ferdelă de porumb și una de ovăș de fiecare familie.

7. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs însoțite de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, inclusiv încuviințarea de a concura, exoperată dela Înalt Prea Sfințitul Mitropolit, se vor înainta în termen oficiului subsemnat.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu încuviințarea prealabilă a subsemnatului, într-o Duminecă sau sâmbătoare spre a sluji, predica și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 16 Mai 1942.

Oficiul protopopesc al Sighișoarei

Emilian Stoica
protopop

Editura și tiparul Tipografiei Arhiepiscopiceane